

Medzinárodné právo súkromné a zamestnávanie

Uznesenie Európskeho parlamentu z 8. októbra 2013 o zlepšení medzinárodného práva súkromného: pravidlá súdnej právomoci v oblasti zamestnávania (2013/2023(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na články 12,15, 16, 27, 28, 30, 31 a 33 Charty základných práv Európskej únie,
 - so zreteľom na článok 3 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii,
 - so zreteľom na články 45, 81 a 146 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
 - so zreteľom na rozsudky Súdneho dvora Európskej únie vo veciach C-18/02¹, C-341/05² a C-438/05³,
 - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
 - so zreteľom na správu Výboru pre právne veci a na stanovisko Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci (A7-0291/2013),
- A. keďže revízia nariadenia Brusel I⁴ bola veľkým úspechom, pretože zaviedla výrazné zlepšenia, pokiaľ ide o pravidlá súdnej právomoci, uznávanie a výkon rozsudkov v občianskych a obchodných veciach v rámci Európskej únie;
- B. keďže rozsah pôsobnosti postupu prepracovania nezahŕňa niektoré otázky pracovného práva;
- C. keďže medziinštitucionálna dohoda z 28. novembra 2001⁵ stanovuje, že technika prepracovania sa má používať v často pozmeňovaných aktoch;
- D. keďže je dôležité zaručiť súlad medzi právnymi normami upravujúcimi právomoc

¹ Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 5. februára 2004 vo veci C-18/02, Danmarks Rederiforening, konajúca v mene DFDS Torline A/S v LO Landsorganisationen i Sverige, konajúca v mene SEKO Sjöfolk Facket för Service och Kommunikation, ECR 2004 p. I-01417.

² Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 18. decembra 2007 vo veci C-341/05, Laval un Partneri Ltd/Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1, Byggettan, Svenska Elektrikerförbundet, Zb. 2007, s. p. I-11767.

³ Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 11. decembra 2007 vo veci C-438/05, International Transport Workers' Federation a Finnish Seamen's Union proti Viking Line ABP a Oü Viking Line Eesti, Zb. 2007, s. I-10779.

⁴ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

⁵ Medziinštitucionálna dohoda z 28. novembra 2001 o systematickejšom používaní techniky prepracovania právnych aktov (Ú. v. ES C 77, 28.3.2002, s. 1).

rozhodovať o sporoch a právnymi normami upravujúcimi rozhodné právo v sporoch;

- E. keďže hlavnou úlohou medzinárodného práva súkromného na európskej úrovni je aj predchádzať vyhľadávaniu najvýhodnejšej jurisdikcie (tzv. forum shopping) – najmä pokiaľ to môže viesť k znevýhodneniu slabšej strany, ako sú predovšetkým zamestnanci – a zabezpečiť najvyššiu možnú mieru predvídateľnosti súdnej právomoci;
 - F. keďže platí všeobecná zásada, že právomoc by mal mať ten súd, ktorý má najužšiu väzbu k prípadu;
 - G. keďže množstvo významných prípadov Súdneho dvora EÚ, ktoré sa týkajú právomoci a rozhodného práva v oblasti individuálnych pracovných zmlúv a protestného pracovného opatrenia kolektívneho vyjednávania, vyvoláva obavy, že vnútroštátne ustanovenia v oblasti pracovného práva by mohli byť oslabené európskymi právnymi predpismi, čo môže v niektorých prípadoch spôsobiť, že právo jedného členského štátu uplatňuje súd iného členského štátu¹;
 - H. keďže vzhľadom na veľký význam pracovného práva pre ústavnú a politickú identitu členských štátov je dôležité, aby európske právo rešpektovalo vnútroštátne tradície v tejto oblasti;
 - I. keďže je aj v záujme riadneho výkonu súdnictva, aby sa v čo najväčšej miere zosúladiли pravidlá o súdnej právomoci s pravidlami o rozhodnosti súdov;
 - J. keďže sa zdá byť náležité odhadnúť, či je potrebné meniť pravidlá o súdnej právomoci v oblasti pracovného práva;
 - K. keďže najmä v prípade protestného opatrenia by právomoc mali mať sudy toho členského štátu, v ktorom protestná akcia bola alebo má byť uskutočnená;
 - L. keďže pokiaľ ide o individuálne pracovné zmluvy, malo by sa v želanej miere zabezpečiť, aby právomoc vykonávali sudy toho členského štátu, ktorý má najužšiu väzbu s konkrétnym pracovnoprávnym vzťahom;
1. blahoželá inštitúciám k úspešnému preskúmaniu nariadenia Brusel I;
 2. nazdáva sa, že Komisia by sa mala hlbšie zaoberať problematikou pracovného práva v záujme jeho prípadnej revízie v budúcnosti;
 3. poznamenáva, že jednou z hlavných zásad medzinárodného práva súkromného v oblasti právomoci je ochrana slabšej strany a že cieľ ochrany zamestnancov je vysvetlený v súčasných pravidlách týkajúcich sa právomoci;
 4. konštatuje, že pravidlá súdnej právomoci zamestnancov vo všeobecnosti dobre chránia vo veciach zamestnania, keď sú obžalovaní vo veciach, ktoré súdu predložili ich zamestnávateľia, a to na základe kritérií výlučnej právomoci stanovených v nariadení Brusel I;

¹ Pozri najmä okolnosti veci C-438/05, International Transport Workers' Federation a Finnish Seamen's Union proti Viking Line ABP a Oü Viking Line Eesti, Zb. 2007, s. I-10779.

5. žiada Komisiu, aby zhodnotila, či súčasný legislatívny rámec podľa nariadenia Brusel I dostatočne zohľadňuje charakteristické črty opatrení v oblasti zamestnanosti;
6. vyzýva Komisiu, aby osobitnú pozornosť venovala najmä týmto otázkam:
 - a) zistiť, či by sa v súvislosti so zodpovednosťou zamestnanca alebo zamestnávateľa alebo organizácie zastupujúcej profesijné záujmy zamestnancov alebo zamestnávateľov, za škody spôsobené protestnou akciou mali prijať kroky, ktorými by sa ujasnilo, že článok 7 ods. 2 nariadenia Brusel I v prepracovanom znení sa vzťahuje na miesto, kde sa protestná akcia má konať alebo konala, a či je nutné zosúladienie s článkom 9 nariadenia Rím II;
 - b) zistiť, či v prípadoch, keď zamestnanec žaluje zamestnávateľa, by sa rezervná doložka, ktorá sa uplatňuje v prípadoch, keď neexistuje miesto obvyklého výkonu práce, mala preformulovať tak, aby odkazovala na miesto prevádzkarne, odkiaľ zamestnanec dostáva alebo dostával každodenné pokyny, a nie na miesto prevádzkarne, ktorá zamestnanca najala;
7. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade a Komisii a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru.